

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

96. szám.

Pest, július 5. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre poszán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Ma az országgyűlés ünnepélyesen megnyitott. De előbb el kell mondanunk, a mi tegnap történt.

Tegnap este egy ministernél követi conferentia volt. És miután a conferentián vagy százhusz követ minden pártkülömbőség nélkül volt jelen, úgy hisszük, az, mi ott történt, nem fog tartozni a statustitkok közzé.

A ministeriumnak egy titka volt, melyet magában tartott, az utolsó perczig.

A ministerium ma elárulta magát, hogy valami uton módon engagement-ban van, Olaszország ellen tetteges uton fellépni.

Tegnap azt kívánták a követektől, hogy a válaszfeliratba illyforma két értelmű szavak tészenek be, miszerint Magyarország kész minden módon oda munkálni, hogy Olaszországban a trón méltóságával megegyező béke köttessék.

A követek e kívánatot egész tömegben teljesíteni ígérkeztek. Szokás szerint rá kiálták. Hejyes, éljen, elfogadjuk.

A magyar a diplomatiában még gyermekkoru. Mi még nem tudjuk, hogy mit tesz e szó aequivocum, ámbár törvényeinknek legnagyobb s leglényegesebb része csupa aequivocumból áll.

Az aequivocumnak egyik leggyűlöletesebb neve az, mellynek, ha valaki ellentétét állítja, veszedelmes helyzetbe keverheti magát.

Példaul: az előbb feltett záradéknak ellentéte ez volna: Magyarország semmire sem kész, s

nem gondol vele, ha Olaszországban a trón méltóságával ellenkező béke is köttetik.

És a ki ezt mondaná, az a trónt valóban megsértené.

E kérdés egymás ellenében úgy van felállítva mint alterjativa. Vagy egyiket vagy a másikat kellene elfogadnunk. És miután a másodikat nem lehet, tehát az elsőt

Azonban mind ez csak játék, mert a főkérdés beurejlik a czifra szavakban.

Mert a főkérdés itt az: mellyik béke méltó a trónhoz. Az osztrák értelemben azon béke, melly az olaszokat a magyarok minden módoni segítségével ismét osztráktartományá tenné. Az a béke melly szerént nem engednék meg, hogy a revolutió utján elkövetett tények szentesítést nyerjenek. —

Mimagyarok, s hajlandók vagyunk hinni a ministerium is, a trón méltóságához illő békét más alapokon keressük.

Következőleg a záradékot magyaránna mindenkéi úgy miként akarná.

Ugy látszik, hogy többször lesz alkalmunk hogy illy aequivocumokkal találkozassunk. Szép szóban akarják velünk magyarokkal a horgot elnyeletni.

De tekintsünk mélyebbre, azt hisszük-e, hogy ezen minden utoni oda munkálás csak egy barátság és jó szomszedság nevében igényeltetik a magyartól?

Nem. Hanem más oldalról az ígértetik, hogyha így és így teszünk, majd viszont ők is nekünk segítségünkre lesznek, s biztosítanak kivívott alkotmányos jogainkban, s nem engedik, hogy hazánk integritása bár hol is csonkítást szenvedjen. —

Más szóval, hogy a törvényhozás s királyi jóváhagyás utján nyert jogainkat vissza ne huzzák.

És még másabb szóval, miként már legujabban és ismételve ránk izentek, ha nem akarjuk, hogy fegyverrel hódítassanak meg.

Illy helyzetben kiáltottak helyest a népképviselői, az előterjesztő minister beszédére.

Hanem mégis a jó ügy nyert diadalt. A ministerium ez ügyben úgy félt, hogy csak azon esetben maradt meg ajánlatában, ha kívánata egyhangulag elfogadtatik.

Vagy is mondjuk ki világosan, ha a követeket a fellebb említett aequivocummal bolondokká lehetett volna tenni.

Az unanimitás kívánata a radicalok legfényesebb győzedelme.

A ministerium ezzel a kívánattal azt mondta ki, hogy többsége van de csak néhány szónyi ellenzés mellett is a vitakeztyűt felvenni nem

meri, s ha felveszi a közvélemény ködobálásait vonja magára . . .

Öt férfi akadt, ki mint ellenzék lépett fel. Nyári Pál, Patai József, Teleki László, Besze János és Madarász László.

És az előterjesztő minister e férfiak ellenzésére indítványát visszahuzta.

Magyarok ez nagy dolog.

A ministerium ezen visszarettonsessel eddigi politikáját kislelküleg desavouálta.

Mondjuk eddigi politikáját, mert a kormánynak Olaszország iránti magaviselete egyike általános politikájok leglényegesebb ágazatának.

Ágozata azon politikának, mellyről számtalanszor mondtuk, hogy Magyarország fonálhatásának sorsát összeköti az osztrák birodalom sorsával, hogy a midőn az osztrák birodalom, quo fato eldőli, Magyarországnak utána kellene esni.

A ministerium öt ember ellenmondására visszavonta a trónbeszédéből az Olaszországot illető czikket.

Csufosabb kudarcz nem érhetett őket.

A ministerium nem is mert harciba lépni, csak úgy explorálni akart, és öt ember felszólamlására bevonta vitorlát.

Igy tesznek az olyan ministerek, a kiknek egyedüli ohajtásuk a ministeri tárcza megtarthatása. —

Az illyen ministereknek nincs akaratuk. Kedvesek akarnak lenni fenn, kedvesek lent. Ez pedig már nem megyen.

Bátor és nyílt szívű ministereknek, saját véleményöknek kell lenni. Véleményökben pedig olly erőseknek és határozottaknak miszerint meg legyenek győződve, hogy a hazára nézve kizárolag az a legüdvösebb, mit ők mondanak.

Nagyon megköszönjük a ministerek afféle ajánlatát, mellyre ha az ötödfél száz követ közül, csak kettő is nemet mond, már visszalépnek vele.

Ámbár vannak táblabíráink, kik illyen eljárásban azt látják, hogy a ministerium a borzasztóságig loyális, és hogy illy nagy kérdésben még a két szónyi minoritást is respectálni akarja.

Nem úgy táblabíró párt! — A ministerium álljon elő Olaszországot illető terveivel, ha azt a hazára nézve üdvösnek találja, bocsássa vita alá, és tésesse a válaszfeliratba, ha csak egy szónyi többsége lesz is.

De ha az olaszországi beleavatkozást nem tartja czélszerűnek, miként visszalépése mutatja, ne merjen azzal előállani, ha unanimitást is remélne rá.

Azt hisszük, ez világosan van mondva.

Az előterjesztő minister Kossuth volt. A ké-

péből is látszott, hogy tán valami transactio következéskor vette magára a keletlen szerepet.

És valóban könnyebültnek látszott, midőn atól jószerivel megmenekedett.

Az országgyűlés megnyitása.

Már akárki mit beszéljen, ezt a mai ünnepélyt aligha meg nem fektüszük.

Országgyűlés Pesten! És pedig nép képviselőire alapított országgyűlés, felelős ministeriummal és királyi helytartóval, kire a királytól még a törvények szentesítésének joga is átadattatott.

Az igaz, hogy az efféle dolgok nem arra valók hogy a pesti németek bámuljanak rajta, de mégis minthogy ma még más egyebek is történtek egy uttal volt biz ott néző a mennyi kellett és a mennyi nem kellett.

Különbö minden az irás szerint történt a budai várból a menet pontban három negyed tizenkettőre indult meg.

A látvány aligha nem volt nagyszerű. Ugyancsak durrogatták a mozsarat.

Mészáros hadi gőzös előállott, s a Dunán le s fel csirkálva hatalmasakat lödözgetet a légbe.

Zászló, dob, nemzetőrég, katona, és zenc. Ezek peraze el nem maradhattak.

De ezt láthatja mindenki. Mondjuk el azt mi oda bent történt, s a mit természetesen csak kevesen láthattunk.

Először] is egy kicsit pakliztak a terem őrzésével megbízott tisztek.

Nagy contraband volt. Az ajtokon egy pár petit maitre tiltott portékát csusztatott be az ajton.

E tiltott portékák az asszonyok voltak, kiknek a szabályok szerint csak illető karzatokon volna helyök. Azonban belopták bizony őket kiknek ilylyetén excessuskára némi előjogaik voltak. Milylyenek például a kitűnő szépségűek, a grófok bárók és követek nejeksei és lánykai. Voltak közöttük olyan szépek is, hogy az ember, egy szavukért a bebocsátás miatt, isten neki, elválalná a felelés terhet.

A rend tekintetéből csak a karzat szólalt fel és mégis hogy rágalmazzák a táblabírók ezt a régi jó karzatot.

De tapintsuk még orrunk hegyét, és ha még eddig nem voltunk legyünk komolyok.

Az ünnep a lényegre nézve szomorú volt, vizszatasztító és leverő.

A sok feliratok, leiratok vagy mifélek voltak, a szabadság hív barátaiiban sértő érzést gerjesztettek.

Pirulnunk kellett, hogy a felelős ministerium a király, s a helytartó szájába saját felelősége mellett ennyi kopott és üres phrasis ad.

Az ember nem hallott egyebet, mint legfelségesebb, legkegyelmesebb, legdicsőségesebb, s más részről legalázatosabb, legkissebb, s nem tudom én mennyire hódoló jobbágyok.

És a ministerek?

Ah a ki látta milly boldogok voltak ezen urak a lealázó szolgaságban. A felolvasott okiratok a a nép felség barátainak lelkét a legélesben sértik, szerkeztői ott állottak, lehonyasztott fővel, a trón oltára körül és uszorpált népszerűségök a szabad

s független gondolkozásnak előt mintegy szemlétámaszt hullozt le néptől.

A büszke magyar nemzet felelős ministeriúi úgy álltak ott mint subalternus hivatalnokok, lementek magok elébe, mintha kerülték volna azok tekintetét, kik a lelkeken át tudnak látni.

Battyányi Lajos, a büszke oligarcha ki családját a Habsburgokkal egy idejének tartja olly kisszerű alakban tünt fel, midőn mi bátor tekintetelt vártunk, melly a leghidegebb véreket át villanyozta volna.

Az első négy minister bejöttekor azokat kik éljenezni csak még kénytelenek, már lepisztették.

Csak Kossuth volt kivétel.

A trónbeszéd nem érdemel jó szót. Abból bizony a világ egy hermeneuticusa sem fogna egy véleményyt, árnyéklatot is kihalászni.

Mintha mindig ezer változatban ez forgott volna. Ő felsége kegyelmesen megfogja őrzeni királyi székének méltóságát, az ország határának épségét. Ez magától értetik. Ez senhinek sincs inkább érdekében, mint épen ő felségének...

Azért a ministerium komoly rendre igamitást érdemel, ha a felség szájába olly szavakat tesz, mi azok előtt, kik tudják, mit tesz alkotmányos ország lenni, igen nevelésesegek és valódi értelem nélküliek, pusztá haszontalan phrasisok, mellynek ideje már csak lejáratott volna.

A ministerium egy más szabad emberhez illő módor által minket a deliriumig elragadhatott volna, míg így azon hitünkben kellett megerősödnünk, hogy országunk csak egy ujjah rázkodás által menekedhetik meg régi sallangjaitól.

Hanem megkapta a magát a ministerium. Ott az utcán írták rájuk a legkivívőbb satírat.

A zenekar rá kezdte a Gott erhaltét, s e szomorú emlékeztető eszmákra emlékeztető ének, gunyakazajos zsivioként rohant az eltávozóok után.

E látványos dráma egészen olly módorban adatott, mintha marcius óta mi sem változott volna.

No de semmi, rossz idő után jönnek a szép napok...

Ezután csendes ülés kezdődött. A követek leültek, s megtevék egymás közt észrevételeiket.

Körül néztünk, s kerestük a haza képviselőit. És minthogy Kossuth lapja már közlé a hirt, hogy az annyira hiv Zágrábiak, mint ők mondják, az insprucki sváb és áruló királyt letették, s provisorius kormányt neveztek, néztük, mi hatást tesz ez a követekre.

A kedélyek olly nyugodtak voltak mintha az egész országban egy fa levél sem mozogna.

Neki álltak a sorshuzáshoz, és gyermekek curiositással mint mikor az iskolában a classificatiót olvassák várók kinek neve fogna előbb kivetelni a vederből.

Igazat szólva az egész mulatságnak igen unalmas, dolognak pedig igen mulatságos volt.

Első rendes ülés a főrendeknél, elnök: gr. Majláth György, tárgy: jegyzők választása és ásitozás, z'egyéb semmi.

Kezdet 1 és fél óra.

En a főrendek ülését naponkint inkább kezdem szívesen, s ez nem is csuda, mert először igen szép hochdeutsch conversatiót lehet hallani, Széchen Antal desperatus képe sem kis élményt nyújtó, astán — mi a fődolog — a legkissebb melegség sincs, mert — mint látszik — nemcsak a hallgatóságot, de magokat a főrendi darabokat is — mint hajdan — a honvédőit — kötéllel kell fogni. Szinte azt gondolja a gyarló ember, hogy a nemzeti színházban van, s Virányi Janka gyilkolja Elvirát.

Midőn a megnyitási ünnepély után a főrendek teremébe léptem, így gondolkodám: „én uram és istenem! bár csak illy nyugalom lenne széles Magyarországon, mint e teremben most! de csak hamar visszajedtem saját gondolatomtól, mert eszembe juta, hogy e nyugalom nem a rend és jólét érzetének kifolyása, hanem az igen közel halál sejtelmének ólomszerű nyomása által okozott lethargia; és felkiálték: „mentsd meg uram, illy nyugalomtól e hont!“

Illy szomorú eszméssel foglalkozám, midőn egyetlen pisszegés után, — melly zajt akart ugyan lecsendesíteni de nem talált — az elnök elfoglalá székét, s az ülés megnyit.

Mindenek előtt a jegyzőkönyv olvastatott fel, mellyben méltóságos főrendekről és elnök kegyelmességéről van szó.

Elnök az elő kegyelmességét elhagyatni kívánja, (kár érte, jó fiu volt, míg meg nem halt:)

Ujházi sárosi főispán megjegyzi, hogy mintán e hazában a cast rendszer megszűnt vagy rövid időn megszűnend,, a főrendi nevezetet mellőz-tethetőnek vélné.

Elnök, Csak azt kívánja Sáros megye érdemes főispánjának (szójárás) megjegyezni, hogy a főrendi nevezet a legutolsó országgyűlés által hozott törvényekben is bennfoglaltatik.

(ennek nyomán ezennel figyelmeztetjük a képviselő táblát, hogy a répi „tekintetes karok és rendek“ megszólítástól elállani ne merészeljenek, mert ez az 1847-ik évi IV t. cikkben is bennfoglaltatik; egyszersmind köszönetet szavaunk az elnöknek, hogy illy csekélységben is kimutató mennyi sympathiával van azon gyönyörű törvények iránt.)

Bőjtí azt hiszi, hogy ha már a főrendek nevezet megmarad is, de az a méltóságos melléknév annyival inkább kimaradhat, mert ezt ő felsége sem használja többé, mint az leirataiból is megtetszik. —

A főrendek maradtak, de méltóság nélkül, auch gut; a kezdet már megvan.

Elnök. A mai teendőnk: jegyzőket választani.

A titkos szavazás megkezdett, s a méltóság nélküli főrendek rettenetesen kezdék magokat unni, s csupa időöltésből is éljent kiáltottak a belépett premiernek.

En, az álcapca mozgató manipulatio alatt h. Sinában gyönyörködtem, ki olly édes képet vágott, mintha legalább is 100 darab borzas részvényt adott volna el; s azon törtém fejem, ha valjon mennyivel szállott alább a banquier hitele, midőn a főrend méltósága megszűnt. Ez alatt a szavazatok felolvasatván kiűnt, hogy általános többséget csak András Gyula és Radvánszki nyertek; minek következtében — némi csekély megjegyzések után — a más két jegyzőre új sza-

vazás történt, s e szerint Podmaniczki Frigyes és Sárközi Albert választottak el.

Elnök. A ház tisztviselősége alakulva levén, a többség véleményét hiszi tolmácsoltnak, ha a kornök — b. Sztójka Imrénének jegyzőkönyvbe igatandó köszönetet szavaz (elfogadjatik). A tovább; teendők lennének a ház belső rendezése, és a választásfelirat. Méltányosnak látná azonban e tárgyak elővételét az eddigi tagok megérkezéseig, egy pár napra elhalasztani.

Pálf József hasonló értelemben van.

Andrási Gyula és Böjti indítványára azonban a ház csak a választásfelirattal fog várni, belső elrendezése nem lévén ép oly lényeges historia.

Böjti egyszersmind egy formulázott javaslatot olvas fel, melly szerint a ministerium a főrendi tábla újja rendezése iránti javaslatlételre szolittassék fel, ez is elfogadjatik.

Elnök a javaslat kinyomatását indítványozza, s kitűzvé az ülést holnap tíz órára a mai bezártá, miután Verőcze vármegye főispánjának a ház elutaszhatási engedelmet adott. Ez ugyan hamar megszalad.

Csernátóni.

Irányi Dániel Csernátónihoz.

Pest július 4-én 1848.

Marczius 15-ke tegnapi számában ellenem irt cikkedre íme sietek válaszolni. Én sokkal inkább tisztetem a szabad véleményt, semhogy miatta bárkire haragudni tudnék, sőt, mivel nem tekintve a köztünk fenálló privat barátságot, irói tisztel szerint political nézetimet mégtámadtad, ezt csak becsülni tudom. De — ha csak azt nem kellene hinnem, miszerint feledésből történt — neheztelné fognék a miatt, hogy az ellenem felhozott vádlatlan vádakra adott igazolásomat, szerinted commentárt, soraidba föl nem vevéd, hanem pusztán azt jegyzéd meg arra: mikép az téged ki nem elégitett. De a betűknek azon büvhatalma van, hogy a sebeket, mellyeket ma ejtenek, holnap begyógyítják.

A mai Radicál lapban megjelent a kérdéses vádakra nyilatkozatom, melly által méltányosan gondolkodó elvtársaim előtt, remélem teljesen igazoltam magamat. Amott az élő szóvali megtámadás, a valótlan hirmondás ellen nyilatkozám: itt hirlapi vádat megczáfolni. Ha kissé hosszabb leszek, tulajdonítsd, kérlek annak, hogy magamat nézeteim teljes kifejtése által, teljesen akarom igazolni. Nézeteid, meglehet, eltérők lesznek az enyéimétől, de a mint én tisztetem a tiédet, nyert meggyőződésből erednek: úgy viszont elvárom loyaltásodtól, hogy enyimet tiszteld, mert szinte meggyőződésből származnak.

Én körülbelül így nyilatkozám: A mi a zsidó emancipációt illeti, tekintve egy részt azon körülményt, miszerint a nemzet nagy többsége ellen van, más részt, hogy most a haza veszélyben forog, s tehát oly kérdést, melly az egyes osztályokat egymás ellen zudítja, felhozni nem csak nem tanácsos, sőt inkább úgy magára azon elnyomott osztályra, mint hazánkra veszélyes lenne: én a közelebbi országgyűlésen (értve tulajdonképen az első ülést) mellynek a haza védelme lehet

csak feladata, a polgárosítást sem indítványozni, sem pártolni nem fogom.

A czéhekre pedig azt mondám: hogy ezeknek eredeti rendeltetésök az ipar és iparosok védelme vala, de hogy azokban jelenleg annyi a visszaélés, hogy ezeket mindenestre megszüntetni kell, úgy hogy csupán mint rokonfoglalkozásu kézművesek társulatai az ipar elősegítésére és ne akadályoztatására álljanak fen.

Ezen kívül pedig az aristocriatiát illetőleg azt nyilvánítám: mikép én minden kiváltságnak és castnak esküdt ellensége vagyok, és azért minden tehetségemből közremunkálndok, hogy az aristocriatia megszűnön, mindnyájan egyenlő hazapolgárok legyünk.

És íme ezekből azt tetszett némellyeknek kihuzni: hogy én a zsidók ellensége, a czéhek barátja, s minden úrnak üldözője vagyok vagy akarok lenni.

A czéhek és az aristocriatia iránt mindig illy véleményben valék, mert én a mi a czéhekben jó, a társadalmiság eszméje, mindig pártoltam és pártolom most is, csak a monopoliumot, a zsarolást, a sok akadályt szüntessük meg, mi azokban találattik.

Az emancipációt, (értem a teljes polgárosítást) tekintve ellenben: csak néhány hónap is szomorú tapasztalás után jöttem azon meggyőződésre, hogy annak ez idő szerint kevesztülvitele a lehetlenségek sorába tartozik.

Én nem változtam gondolkozásomban, de a körülmények változtak. Én humanisticus irányomat mindenütt beváltani, s annak létesítésén addig is socialis, és ha kell, iródmali téren is törekedni fogok, de a törvényhozás terében az általános felszabadítást most a lehetlenségek, sőt hely- és időszerűtlenségek közé számítom. Meglehet csalódom, s lenne bár úgy, de alig hiszem. A mostani országgyűlés, vagyis hogy szabatosan fejezzem ki magamat, ülés, lehetlen, hogy illy kérdésekbe ereszkedjék. Én legalább, a mint az emancipatio, úgy más humanisticus és organizáló törvények tárgyalását holdogabb időkre halasztani kívánom. Aprilisben csupán a nemzetörségbe való fölvétele miatt a zsidóknak milly kebellázító jeleneteknek valánk tanui, pedig a nemzetörség teher inkább mint jog, avagy engedély, ki az, a ki magára merné vállalni a felelősséget, a teljes emancipatio életbeléptetéseért most, midőn az engedetlenségi hajlam oly félreismerhetellen. — Mit ér vele az ország, mit magok az izraeliták, ha — föltéve bárhogy csak helyvel közzel is — a durva tömeg kitör, s a fegyvererőt, mit a külenség ellen kell küldenünk, a cravallok elnyomására itthon kell tartanunk? Azt, hogy — isten ne adja — mi s velünk a zsidók is idegen járom alá kerülhetünk. Nem czélszerűbb és biztosabb-e bevárni, míg a haza bátorságban lesz, mint ezt is kockára tenni? Az emberi jogok elismerése ideálom, de legfőbb ideálom: a haza. Ha ez meg van mentve, többi ideáljaimat létesíthetem; ha ez elvész, vele minden veszve van.

Ezekből itélá meg nyilatkozatomat. Isten látja felkemet, hogy önérdek nélkül tevém, és hogy meggyőződéseim. De mi egyéb bírhatott is volna avagy bírna rá így nyilatkozni? Hiszen megválasztásom után mondám s mondom ezeket. —

Igenis meggyőződéseim, a éppen azért fájt,

hogy voltak a kik, — igaz ugyan nyilatkozatomnak elferdítve, s ez indokolás elhallgatása nélkül lett előadatása mellett, s kihallgatásom nélkül — pálczát törni készülének fölöttem. Én elveimet nem tagadom meg soha, de alkalmazásuk ideje és módja iránt a körülményektől és helyzetüktől is kérek tanácsot. A ki a radical reformot abban helyezteti, hogy mit a philosophia, az igazság követel, azt rögtön életbe is kelljen léptetni, az lehet philosoph, de nem politicus. Lám Kossuth a mult országgyűlésen milly csekély concessióra szoritkozott a zsidók irányában, és Nyári épen a keblökbeni reformok létrehozatalától föltételezi az emancipációt; én az ellenszenv csillapulása és hazám bátortlététől föltételezem csupán.

Isten veled! ohajtóm és remélem, hogy mielőbb meg fogsz győződni arról, mikép én politikai elveimhez nem lettem hűtelen, csakhogy ezeknek alkalmazását hazám és nemzetiségem árán megvásárolni nem akarom.

Nyílt levél a vallásminister urhoz.

Önnek lángelméje s tudományos műveltsége minister ur, el van ismerve.

Ön a carthausi írója.

Önnek hivatalos körében áll a vallás és a papság.

Ön a megyei rendszer visszaéléseinek ostora a falu jegyzőjében.

Önről fel nem tehetni, hogy azt hinné, csak a megyei rendszerben vannak és voltak a visszaélések napirenden, mert önnek hivatalosan is ösmernie kell az egyházi rendszert.

A vallás mindenkor föltényező volt a nemzetek léte körül.

Hogy mikép kezelte a catholicus papság a vallást, tudva van.

A történetekben véres nyomai vannak.

E véres jeleneteket, emberirtó háborukat, vallásizgatás, türelmetlenség, vakbuzgóság félreértés idézte elő.

Korunkban a vallás egyenlőséget a törvény kimondta:

Hogy mit tesz a papság jelenleg, önnek minister ur tudnia kell.

Izgatásairól adataink vannak.

A vallást azon régi modorban kezeli, melly az egyenlőségi törvény által eltiltatott.

Ezen izgatásai a papságnak nemcsak hogy törvényellenesek, de minthogy anyagi érdekből vesszik eredetöket, annál vétkesebbek, kárhözatosabbak.

Ne hágyja ön felelősségére nehezedei ennek következményeit.

A vallás célja erkölcs és béke.

A papság feladata: békítés, vigasztalás, nevelés; anyagi érdekek hajházása ellenkezik rendeltetésével, meghazudtolja hivatását.

Ezt ön mind igen jól tudja, minister ur, s tudni fogja mit kelljen tennie.

A hatalmat a nemzet kezébe adta.

Ön elfogadta, tehát élnie kell vele.

Az emberiség szent ügye, vészben forgó hazánk, jelen és jövő üdvösségünknek nemlője várákozva tekint önre.

A nemzetlő hálát fog ön arathatni, a történetektől dicsőséget.

Herczeg.

H I R D E T É S E K.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad utcában 114. szám alatti házban „a kőbányai borforráshoz” czimzet vendéglőben ebéd- és vacsorát jutányos áron lehet kapni.

Zombori Vazul polgártárshoz szóllok.

Sz. kir. Pest városa közelebbi tisztujtó széke alkalmával tanácsnoknak megválasztott Kassalik János ellen az 1843-ik évi szeptember 22-én a 10,972. sz. a. széksértést bosszuló per rendeltetvén, melynek 8 nap alatti folyamatba tétele önnek meghagyatott. Felszólítom tehát önt a nyilvánosság útján, feleljen, minő karba és hol légyen e büntető per? miután azt a levéltárba nem találom. —

Már János.

Krámer és Deutsch

férfi-ruha-készítők nagyhid-utcai Fáy házban, ajánlják a t. cz. közönségnek jól felszerelt férfi-ruha-tárkat a lehető legjutányosb áron. — Ugyanott nemzetőri díszruhák is a leggyorsabban készítettnek.

Löllbach K. F.

nagyhidutcai boltjában 674. sz. alatt, és a tudakozó hivatalban ismét egy új küldemény érkezett, azon méltán megkedvelt fogorvosból, mellytől a fogak gyorsan megtisztulnak, szép fehérek lesznek, sőt a fogfájás, és a szájbüze is elenyésznek. Ugyan ott lehet dr. Wilmzen jeles szepítő-irtó, és legbiztosabb tyukszem és fagycsomót osztató szer.

Hajnövesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, mellytől a szőke, ősz és veres haj, barkó, bajusz és szakáll is szépen megfeketül, ismét újra készítve kapható: bálványutca 183. sz.

Dr. Malatides.

Magyar Mihál
könyvkereskedésében kapható:

Tájékozás.

átalakulási

érdekeink körül.

Irtá
Ötvennyi.

Ára 30 pkr.

Magyar központi vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus
20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
„ „ tehervonat	délben 11 ó. 45 p.
„ „ személyvonat	délután 2 óra.
Szolnokból Pestre. Tehervonat	reggeli 3 óra 45 percz.
„ „ Személyvonat	reggeli 6 óra 25 perczkor.
„ „ Személyvonat	délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Váczfélé	reggel 6 óra 30 percz.
„ „	délután 2 óra 30 „
„ „	„ 5 „ 30 „
Váczról Pestfelé	reggel 8 órakor
„ „	délután 4 „
„ „	„ 7 „

A magyar központi vasut
igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, június 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzessel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra, minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.